

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/494/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5711210607
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5711210607.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľov: 1/ Ing. M. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., ul. T. č. XXXX/XX, 2/ I. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., ul. T. č. XXXX/XX, obaja zastúpení splnomocneným zástupcom JUDr. Vladimírom Kašubom, advokátom, so sídlom O., ul. C. č. XX, proti odporcovi: CARION SLOVAKIA, a.s., so sídlom Banská Bystrica, ul. Partizánska cesta č. 3, IČO: 31 629 091, zastúpený splnomocnenými zástupcami 1/ JUDr. Ondrejgom Zacharom, advokátom, so sídlom U. O., D. P. č. XX, 2/ JUDr. Andreou Balážikovou, PhD., advokátkou, so sídlom U., ul. G. č. XX/A, o splnenie povinnosti vydať písomné potvrdenie, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 9C/65/12-366 zo dňa 27. februára 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 9C/65/12-366 zo dňa 27. 02. 2013 odporcu zaviazal vydať navrhovateľom v rade 1/ a 2/ písomné potvrdenie o splnení záväzku vyplývajúce z notárskej zápisnice N 250/99, NZ 240/99 zo dňa 24. 05. 1999, zabezpečeného záložným právom k nehnuteľnostiam vzniknutého na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 19. 05. 2009, ktorá zabezpečovala splnenie záväzku v sume 877.659,- Sk záložným právom k nehnuteľnostiam, zapísaným na LV č. XXX, vedenom v katastri nehnuteľnosti Katastrálneho úradu v Žiline, Správa katastra Martin pre k. ú. O., a to: CKN parc. č. 3672/23 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 390 m², CKN parc. č. 3672/264 - záhrady o výmere 369 m², rodinný dom súp. č. XXXX postavený na CKN parc. č. 3672/23, kde vklad záložného práva bol povolený pod V 1893/99. Zároveň rozhodol, že túto povinnosť je povinný splniť odporca do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd citujúc ust. § 588 (správne malo byť 558 Občianskeho zákonníka - poznámka odvolacieho súdu) uviedol, že pokiaľ by v dohode o uznaní dlhu nebola presne špecifikovaná suma, ktorú sa navrhovatelia 1/ a 2/ zaviazali uhradiť s tým, že takýto dlh vo vzťahu k odporcovi uznávajú, nebola by dohoda o uznaní záväzku riadnym t.j. platným právnym úkonom. Vychádzajú z vyhlásenia o uznaní záväzku mal za to, že v čase vyhlásenia o uznaní záväzku bol dlh navrhovateľov 877.659,- Sk po predchádzajúcej úhrade troch mesačných splátok a tento dlh mali navrhovatelia 1/ a 2/ splácať v mesačných splátkach tak, ako to je dohodnuté v Stanovách. Iný výklad prejavu vôle navrhovateľov 1/ a 2/ vo vyhlásení o uznaní záväzku podľa súdu nebol možný. Mesačné splátky odporcom mali byť následne, ak ich chcel upravovať v zmysle Stanov tak ako uviedol, upravené do celkového počtu 180 splátok, avšak medzi účastníkmi bolo ustálené a pred notárkou podpísané vyhlásenie o uznaní záväzku vo výške tak, ako je v tejto notárskej zápisnici zo dňa 24. 05. 1999 uvedené. Súd mal za to, že navrhovatelia 1/ a 2/ zaplatili záväzok, ktorí uznali a preto došlo k zániku základného záväzku a následne k zániku aj záväzku, ktorý bol naň viazaný, a to zriadenie záložného práva. Rozhodol preto v súlade s ust. § 151 md ods. 1 písm. a/, § 151 md ods. 3 Obchodného zákonníka (správne malo byť Občianskeho zákonníka - poznámka odvolacieho súdu). Zároveň uviedol, že o trovách konania bude rozhodnuté podľa ust. § 151 ods. 3 O. s. p. tak, že trovy budú predmetom samostatného rozhodnutia po právoplatnosti vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že návrh navrhovateľov sa v celom rozsahu zamietá a zaviazat' ich na úhradu trov konania.

V prvom rade uviedol, že zabezpečovaný záväzok vznikol na základe zmluvy č. 112046 (v spojení so žiadosťou a Stanovami) a nie na základe notárskej zápisnice. Nestotožnil sa preto s názorom prvostupňového súdu.

Tvrdil, že odporca poskytol navrhovateľovi 1/ nehnuteľnosť v dohodnutej resp. v hodnote, ktorej spôsob určenia výšky si vzájomne dohodli v článku II. bod 11 písm. a/ Stanov. Žiadosť o udelenie členstva podaná navrhovateľom 1/ bola z jeho strany prijatá 01. 03. 1999 a zároveň 01. 03. 1999 bola medzi navrhovateľom 1/ a odporcom uzavretá zmluva č. 112046, ktorej neoddeliteľnú súčasť tvoria navrhovateľom 1/ podpísané Stanovy ako aj uvedená žiadosť. Po získaní oprávnenia na nákup boli v prospech navrhovateľa 1/ odporcom zakúpené nehnuteľnosti v kat. úz. H. LV č. XXX ako aj stavebný materiál. Ako správne ustálil prvostupňový súd nie v hodnote 600.000,- Sk (uvedenej v žiadosti) ale už v hodnote 618.000,- Sk nakoľko nárok na plnenie vo vyššej hodnote vyplýval práve z článku II. bod 11 písm. a/ Stanov. A práve za nehnuteľnosť a tovar poskytnutý odporcom navrhovateľovi 1/ sa navrhovateľ 1/ zaviazal uhradiť v prospech odporcu sumu, ktorej spôsob určenia je dohodnutý a uvedený práve v čl. II bod 11 písm. a/ Stanov, a to po dobu 180-tich mesiacov. Ku dňu: 1/ nadobudnutia vlastníckeho práva a zriadenia záložného práva k LV č. XXX navrhovateľom 1/ ako navrhovateľkou 2/ (ako jeho manželkou, nakoľko BSM medzi manželmi nebolo zrušené) 19. 05. 1999, 2/ zriadenia záložného práva k LV č. XXX kat. úz. O. 24. 05. 199, 3/ uznania záväzku formou notárskej zápisnice 24. 05. 1999 bola hodnota zostávajúcich mesačných splátok uvedená z vtedy (19. 05. 1999 a 24. 05. 1999) aktuálnej hodnoty, a to z hodnoty 618.000,- Sk nakoľko v tom čase nebolo možné ani zo strany odporcu ani zo strany navrhovateľa predpokladať vývoj cien nehnuteľností. Uvedená aktuálna hodnota je teda daná vývojom cenových indexov nehnuteľností a zmenami cenových údajov v percentuálnom vyjadrení vzťahujúcich sa na meter štvorcový žiadanej plochy nehnuteľnosti. Aj tieto skutočnosti sú v zmysle dohody východiskom ku úmernej percentuálnej korekcii (aktualizácii) hodnoty uvedenej v žiadosti. A o tejto aktualizácii bol navrhovateľ 1/ v súlade so Stanovami vždy vyrozumený tak, ako to bolo dohodnuté. V každom dokumente tak v žiadosti, v zmluve, v Stanovách, v kúpnej zmluve so zriadením záložného práva, v záložnej zmluve, v notárskej zápisnici bolo jednoznačne uvedené, že suma tam uvedená sa bude spravovať vývojom cien nehnuteľností. Ide teda jednoznačne o spôsob určenia výšky plnenia v zmysle dohody účastníkov zmluvy. Správnosť a dodržanie zmluvných podmienok potvrdzujú aj odporcom predložené „Ceny nehnuteľností na bývanie“ uvádzané za jednotlivé obdobia (2002 - 2012) podľa NBS, ktoré prvostupňový súd, ako uvádza v odôvodnení, nevyhodnocoval nakoľko mal za to, že nemajú vplyv na rozhodnutie. Podľa odporcu pre správne vyhodnotenie skutkového stavu mal prvostupňový súd vyhodnocovať všetky ním predložené dôkazy.

Ku konštatovaniu súdu, že pokiaľ by k dohode o uznaní dlhu nebola presne špecifikovaná suma ... nebola by dohoda o uznaní záväzku riadnym, t.j. platným právny úkonom, odporca uviedol, že zriadené záložné právo zabezpečuje pohľadávku vzniknutú na základe zmluvy, žiadosti a stanov, notárska zápisnica obsahuje len uznanie dlhu nezakladá vznik zabezpečovaného záväzku. Takéto uznanie dlhu vo forme notárskej zápisnice oboma manželmi (navrhovateľmi) nič nemení na skutočnosti, že záložné právo bolo zmluvou o zriadení záložného práva zriadené na zabezpečenie jeho pohľadávky voči navrhovateľovi 1/ vo výške 877.659,- Sk upravovanej v zmysle čl. II bod 11 písm. a/ Stanov, vzniknutej na základe zmluvy (žiadosti a Stanov). Zákon bezpochyby pripúšťa zabezpečenie takejto pohľadávky záložným právom. Takéto uznanie dlhu taktiež nemení nič na skutočnosti, že spôsob určenia odmeny za navrhovateľom nadobudnutú nehnuteľnosť a tovar od odporcu, bol medzi účastníkmi zmluvy vopred dohodnutý, účastníci s takýmto spôsobom určenia súhlasili a odporca si splnil všetky svoje povinnosti zo zmluvy vyplývajúce (vrátane upovedomovania navrhovateľa o dohodnutých upravovaniach aktuálnej ceny).

Podľa navrhovateľa nie je z odôvodnenia rozhodnutia možné zistiť o aký právny dôvod súd opieral svoje úvahy, keď konštatoval, že základný záväzok navrhovateľa 1/, ktorý však vznikol zo zmluvy č. 112046 (v spojení so žiadosťou a Stanovami) a nie z notárskej zápisnice zanikol pred uhradením sumy, ktorej spôsob určenia bol výslovne dohodnutý v článku II. bod 11 písm. a/ Stanov.

Taktiež mal za to, že pri rozhodovaní o existencii alebo neexistencii hlavného záväzku sa primárne mal súd zaoberať záväzkom vzniknutým zo zmluvy (vrátane žiadosti a Stanov), ktorá spôsobila vznik záväzku ako konštitutívny právny úkon. Notárska zápisnica vo forme uznania dlhu je právny úkonom, ktorý uznáva už existujúci záväzok, avšak nespôsobuje jeho zmenu alebo zánik. Podľa odporcu nie je teda možné vydať potvrdenie o splnení záväzku vyplývajúceho z notárskej zápisnice, keď záväzok

vznikol na základe zmluvy a bol zabezpečený zmluvou o zriadení záložného práva, ktorú navrhovatelia podpísali dňa 24. 05. 1999. Notárska zápisnica je vo vzťahu k vzniku alebo zániku záložného práva ako aj k otázke výšky záväzku vzniknutého na základe zmluvy (v spojení so Stanovami a žiadosťou) právne irelevantná. Teda aj samotný petit návrhu je zmätočný a nevykonateľný. Priamo zmluva o zriadení záložného práva v čl. 2 obsahuje odkaz na záväzok vyplývajúci z titulu stanov klubov skupinového nákupu nehnuteľností, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť žiadosti o udelenie členstva realitného systému a zmluvy a ďalej čl. 3 uvádza, že záložné právo sa zriaďuje práve na zabezpečenie tohto záväzku.

Ďalej odporca uviedol, že si z titulu a v zmysle zmluvy v spojení so žiadosťou a Stanovami uplatňuje svoju pohľadávku voči navrhovateľovi 1/, ktorá v súlade s dôkazmi predloženými v tomto konaní bezpochyby predstavuje sumu 9.379,48 eur. Navrhovateľ 1/ nikdy v priebehu celého splátkového obdobia nenamietal výšku predpisovaných mesačných splátok, ktoré boli upravované v súlade s čl. II bod 11 písm. a/ Stanov a tieto uhradil. V čase, keď prestal plniť svoje zmluvné povinnosti z titulu finančných problémov vedel presne akú výšku splátok a koľko splátok mu ostáva uhradiť do splnenia svojho záväzku - a táto sa rovná presne ním deklarovanej výške dlhu. Túto nikdy nenamietal ani nijakým spôsobom nespochybňoval a svojim pravidelným plnením riadnej výšky uznal túto svoju povinnosť. Taktiež nenamietal spôsob určovania výšky splátok, ktoré mu boli ponížené o dojednané zľavy.

Z týchto dôvodov mal odporca za to, že jeho pohľadávka z titulu zmluvy, ktorej neoddeliteľnosťou súčasťou je žiadosť a Stanovy nebola splnená, nezanikla a je oprávnená tak ako uvádzal v priebehu súdneho konania. Z uvedeného dôvodu nezanikol ani záväzok zo zmluvy o zriadení záložného práva, a teda záložné právo trvá. Prvostupňový súd preto na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď mal za to, že zanikol zabezpečovaný záväzok a teda, že zanikol aj záväzok, ktorý bol naň viazaný a to zriadenie záložného práva. Zároveň mal za to, že dané rozhodnutie je zmätočné a nevykonateľné.

Navrhovatelia 1/, 2/ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhli rozsudok okresného súdu potvrdiť. O trovách odvolacieho konania navrhli, aby rozhodol súd prvého stupňa.

Uviedli, že nikde vo svojom návrhu (a ani následne v priebehu konania) netvrdili, že notárska zápisnica bola pôvodným titulom vzniku zabezpečovanej pohľadávky. Za pravdivé však považovali, že ide o prvý záväzok, ktorý je dostatočne určitým a konkrétnym právnym úkonom. V navrhovanom petite rozsudku (a v samotnom výroku napádaného rozhodnutia) je uvedené, že tento (zabezpečovaný) záväzok vyplýva z predmetnej notárskej zápisnice. Pri návrhu museli zvažovať aj to, že zmluva č. 112046 (ani spolu so žiadosťou o udelenie členstva) nie je podľa nich dostatočne konkrétnym záväzkom (spĺňajúci podmienky kladené na právne úkony o. i. aj ustanovením § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Jediné, čo vyplýva z textácie tejto zmluvy je tzv. záväzná doba splátok a síce 180 mesiacov. Naopak, predmetná notárska zápisnica už obsahuje (5. bod) formuláciu o vrátení finančných prostriedkov do 180 mesiacov od uzatvorenia zmluvy č. 112046 (t.j. odo dňa 01. 03. 1999). Tomuto zodpovedá aj formulácia uznania záväzku (8. bod notárskej zápisnice). Formulácia „vrátiť do“ a „najneskôr do“ znamená, že predpokladali, že výška splátok bude taká, aby sumu uznaného záväzku v sume 877.659,- Sk vrátili najneskôr do stanoveného termínu (v každom prípade došlo k zmene fixnej doby 180 mesiacov). Splátky boli upravované tak, že túto sumu vrátili skôr a tým neporušili žiadnu časť dohodnutého a určitého obsahu zmluvných záväzkov. Suma je vrátená a hlavný záväzok teda zanikol. Odporca nevydal písomné potvrdenie a rozhodnutím súdu boli vlastne len odstránené následky jeho konania.

Pri argumentácii odporcu vo vzťahu k článku II bod 11 písm. a/ Stanov chýba podľa navrhovateľov to, že navrhovateľka 2/ nebola členom tohto tzv. systému a pokiaľ tieto Stanovy nemajú povahu všeobecne záväzného právneho predpisu, nie je možné ich platnosť rozširovať aj na inú osobu. Zároveň k platnosti takéhoto ustanovenia (teraz bez ohľadu na určitosť a zrozumiteľnosť úkonu, hoci toto ustanovenie nespĺňa zákonné podmienky kladené na právny úkon) je potrebné uviesť, že na pojednávaní dňa 17. 01. 2013 uviedla členka štatutárneho orgánu odporcu nasledovné: „K Stanovám článku II. bod 11 - stanovovanie mesačných splátok pre členov, v konkrétnom prípade týchto účastníkov znamenalo, že v prípade zvyšovania cien nehnuteľností na trhu by sa zvyšovali aj ich mesačné splátky. Pokiaľ by došlo k zníženiu cien, tak by sa ich mesačná splátka nezmenila (neznížila)“. Z uvedeného je zjavné, že ani odporca sám sa necítil viazaný vlastnými tzv. Stanovami (ako vyplýva z priemerných cien nehnuteľností predložených odporcom, došlo k poklesu cien nehnuteľností (2008-2012) o takmer 20 %, čo však nemalo žiadny vplyv na výšku splátok). Stanovy pre navrhovateľku neplatia, sú neurčité a nezrozumiteľné (minimálne v časti čl. II., bod 11) a ani odporca sa nimi neriadil.

Ďalej navrhovatelia uviedli, že ako záložcovia vedeli jediné - majú vrátiť sumu 877.659,- Sk najneskôr do 31. 12. 2015. Nič iné sa (za použitia žiadnych interpretačných pravidiel) nedá z dotknutých úkonov vyvodiť. Sumu vrátili riadne a včas. Odporcu vyzvali na vydanie písomného potvrdenia a to bezúspešne.

Napádaný rozsudok je vecne správny, pretože obsahuje výrok, ktorý zodpovedá tomuto stavu. Nejde o zmätočný a nevykonateľný rozsudok, jeho výroky (najmä I. výrok) obsahuje všetko tak, aby príslušný orgán štátnej správy (Správa katastra Martin) mohol konať aj pri absencii konania zo strany odporcu ako záložného veriteľa.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h/, 2 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

V preskúmvanej veci sa navrhovatelia 1/ a 2/ domáhali, aby odporca bol zaviazaný vydať im písomné potvrdenie o splnení záväzku vyplývajúce z notárskej zápisnice N 250/99, NZ 240/99 zo dňa 24. 05. 1999, zabezpečeného záložným právom k nehnuteľnostiam vzniknutého na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 19. 05. 2009, ktorá zabezpečovala splnenie záväzku v sume 877.659,- Sk záložným právom k nehnuteľnostiam, zapísaným na LV č. XXX, vedenom v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu v Žiline, Správa katastra Martin pre k. ú. O., a to: CKN parc. č. 3672/23 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 390 m², CKN parc. č. 3672/264 - záhrady o výmere 369 m², rodinný dom súp. č. XXXX postavený na CKN parc. č. 3672/23, kde vklad záložného práva bol povolený pod V 1893/99 a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na tom skutkovom základe, že dňa 01. 03. 1999 uzavrel navrhovateľ 1/ s odporcom zmluvu pod poradovým číslom 112046. Na základe tejto zmluvy navrhovateľom 1/ a 2/ ako „členom realitného systému poskytol odporca finančné prostriedky v sume 618.000,- Sk. Dňa 24. 05. 1999 bola vo forme notárskej zápisnice uzavretá dohoda o uznaní záväzku a súhlase dlžníka s exekúciou (zároveň vo forme osvedčenia o týchto úkonoch). V tejto dohode sa navrhovatelia 1/ a 2/ ako dlžníci zaviazali uhradiť odporcovi sumu 877.659,- Sk a to najneskôr do 31. 12. 2015. Dňa 19. 05. 1999 navrhovatelia 1/ a 2/ ako záložcovia uzavreli s odporcom ako záložným veriteľom zmluvu o zriadení záložného práva k označeným nehnuteľnostiam v ich bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Vklad záložného práva bol povolený pod V 1893/99. V období od 25. 02. 1999 do 25. 02. 2011 navrhovatelia 1/ a 2/ splatili odporcovi celkovo sumu 988.669,73 Sk (30.162,31 eur), t.j. sumu prevyšujúcu uznaný záväzok zabezpečený záložným právom. Navrhovatelia 1/ a 2/ odvolávajú sa na ust. 151md ods. 3 Občianskeho zákonníka požiadali listom zo dňa 15. 03. 2011 odporcu ako záložného veriteľa o písomné potvrdenie o splnení záväzku, na ktorý tento nereagoval.

Okresný súd vyhovel návrhu navrhovateľov 1/ a 2/ lebo mal preukázané z vyhlásenia o uznaní záväzku zo dňa 24. 05. 1999, že v tomto čase bol dlh navrhovateľov 877.659,- Sk. Tento záväzok, ktorý navrhovatelia uznali dňa 24. 05. 1999 aj zaplatili a preto došlo k zániku základného záväzku a následne k zániku aj záväzku, ktorý bol naň viazaný a to zriadenie záložného práva.

Odporca v odvolaní vytýkal súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pre posúdenie veci je rozhodujúci obsah zmluvy č. 112046 (v spojení so žiadosťou a Stanovami) a nie uznanie dlhu formou notárskej zápisnice. Považoval rozhodnutie aj za zmätočné a nevykonateľné.

Zákon demonštratívny spôsobom vypočítava tri druhy návrhov na začatie konania a/ tzv. statusové návrhy (návrhy na začatie statusového konania, konania o osobnom stave), b/ žaloby o splnenie povinnosti, c/ žaloby určovacie.

S poukazom na uvedené sa mal okresný súd v prvom rade zaoberať tým či je prípustný návrh navrhovateľov o uloženie povinnosti vydať im písomné potvrdenie o splnení záväzku zabezpečeného záložným právom k nehnuteľnostiam. Keďže sa navrhovatelia domáhajú splnenia povinnosti voči odporcovi mal súd uviesť z čoho táto vyplýva a teda či zo zákona alebo právneho vzťahu alebo porušenia práva. Až v prípade, že povinnosť odporcu vo sfére hmotného práva existuje bolo potrebné zaoberať sa tým či došlo k zániku pohľadávky, ktorá bola zabezpečená záložným právom a akým spôsobom.

Zánik záložného práva ako práva akcesorického je spojený predovšetkým so zánikom zabezpečenej pohľadávky (§ 559 a nasl.). Preto záložné právo zaniká najmä uspokojením pohľadávky, resp. splnením dlhu, prípadne ďalšími právnymi skutočnosťami.

Navrhovatelia v konaní tvrdili že uhradili záväzok voči odporcovi podľa dohody o uznaní záväzku a súhlase dlžníka s exekúciou spísanej formou notárskej zápisnice zo dňa 24. 5. 1999. Odporca odvolávajúc sa na obsah zmluvy, žiadosti a Stanov nepovažoval v konaní záväzok navrhovateľov 1/ a 2/ za splnený.

V zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka písomným jednostranným vyhlásením, ktorým dlžník uznáva voči veriteľovi povinnosť uplatniť dlh určený čo do dôvodu i výšky, zakladá dlžník vyvratiteľnú právnu domnienku o existencii dlhu v dobe jeho uznania. V tomto prípade je potom na dlžníkovi uviesť dôkaz o tom, že jeho dlh neexistuje.

Vychádzajúc z uvedeného aj podľa odvolacieho súdu okresný súd vec nesprávne právne posúdil pokiaľ sa odvolával na uznanie dlhu. Mal vychádzať zo zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania z ktorej povinnosť zaplatiť záväzok vznikla a ktorý dlh je zabezpečený záložným právom. Následne zistiť či navrhovatelia splnili záväzok odporcu v celom rozsahu alebo nespĺnili.

Odvolací súd mal tiež zistené, že súčasťou spisu je aj návrh došlý súdu dňa 07. 06. 2012 na vydanie platobného rozkazu, ktorým odporca v postavení navrhovateľa sa voči navrhovateľovi 1/ v postavení odporcu domáha zaplata sumy 9.533,04 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % od 05. 06. 2012 do zaplata (č.l. 224 spisu). Návrh je odôvodnený tým, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzatvorená zmluva č. 112046 ktorej neoddeliteľnú súčasť tvorí žiadosť o udelenie členstva z 01. 03. 1999 a stanov Klubov skupinového nákup nehnuteľností. Medzi stranami bolo dohodnuté, že žiadateľ využije členstvo v nákupnom systéme na nákup, pričom sa zaviazala uhradiť v prospech spoločnosti CARION 180 mesačných splátok vypočítaných podľa článku II bod 11 Stanov. Ku dňu podania návrhu bolo odporcovi predpísaných 159 mesačných splátok celkovej výške 34511,18 eur, pričom odporca uhradil len sumu 30.216,94 eur. Na predpísaných mesačných splátkach teda odporca dlhuje spolu sumu 4.294,24 eur. V zmysle ustanovenia článku VII bod 6 Stanov, omeškaním dlžníka so zaplatením troch mesačných splátok tento stráca výhodu splátok a splatným sa stáva celý zostatok jeho dlhu. Do skončenia zmluvného vzťahu treba ešte v zmysle dohodnutých podmienok predpísať 21 mesačných splátok, t. j. spolu sumu 5.238,8 eur. Na základe uvedeného má odporca ku dnešnému dňu dlh voči navrhovateľovi v celkovej výške 9.533,04 (zameškané splátky vo výške 4.294,24 eur a zostávajúce splátky, ktoré sa stali splatné vo výške 5.238,8 eur. Odvolací súd zistil, že vec je v súčasnej dobe vedená pod sp. zn. 11C/11/2013. Vo veci bol pod č. k. 1Ro/1166/2012-46 dňa 11. 02. 2013 vydaný platobný rozkaz, ktorým bolo odporcovi uložené, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 9.381,74 eur (po čiastočnom späťvzati zo strany navrhovateľa o sumu 151,30 eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 9.381,74 eur od 05. 06. 2012 do zaplata, nahradil trovy konania vo výške 562,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 627,24 eur právnenému zástupcovi navrhovateľa alebo, aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. Proti platobnému rozkazu podal odporca odpor. Vec zatiaľ nie je skončená.

Vzhľadom na uvedené pokiaľ okresný súd sám nezistí rozhodujúce skutočnosti ohľadom rozsahu splneného záväzku mal by zväžiť pokračovanie v konaní vo veci sp. zn. 11C/11/2013, v ktorom sa odporca voči navrhovateľovi 1/ domáha zaplata dlžnej sumy o ktorej v tomto konaní tvrdí, že mu nebola zaplata a preto záložné právo nezaniklo splnením dlhu. Od výsledku tohto konania by potom mohlo závisieť konečné rozhodnutie v tejto veci.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd o trovách prvostupňového a odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.